

PLOTĄCY (1) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w plotę*).

sg m N plotący. ◇ [*pl N subst* plotąc(e).]

Sł stp brak, Cn s.v. koszyki plotący rzemieśnik.

Mówiący byle co, nieprawdę: [[wdowy] wciąż się obchodzić domy. A nie tylko proznuiące/ ále y plotące/ y nie robiące/ y łczybiecące co się niegodzi [otiosae sed et nugaces et curiosae, loquentes quae non decentia] BudBib 1.Tim 5/13 (Linde s.v. pleść).]

Wyrażenie: »leda co plotący«: Vaniloquus – Lieda Czo pliotączy, pliotka [!]. Calep 1102a.

Synonimy: bający, bredzący, świegocący.

Cf **PLEŚĆ**

DDJ